

עליו רוח קדושה הכלולה מזכר ונקבה היינו רוח הנמשכת מיחוד זו"ן. **וְרָמִיז קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְחַד שְׁלוּחָא מְמָנָא עַל עֲדוּיֵיהוֹן דְּבְנֵי נְשָׂא** והקב"ה מרמז למלאך גבריאל שהוא השליח הממונה על הריון של בני אדם, **וּמְנִי**

אור הרשב"י

הלידה הוא בשעת ההורעה כי אז היא עיקר הלידה לבחינת הנפש שהוא העיקרית באדם, והיות הדבר והמצאתו הגם שהוא נעלם תקרא לידה.

ועוד כתב באור החיים על הפס' כחי וראשית אוני (בראשית פמ"ט פסוק ג) וז"ל: גם יש לגלות הבחנה אחת בזה כי יש אדם כי יולד יהיה טבעו להוט אחר עשות רע ויגדל עשות רשע, ויש אדם טבעו בלא שום טורה יחדל מבחינת הרע ובנקל יחזור לאחור אם יחפוץ, דבר זה ימשך מההרכבה בשעת זריעה אם נפש אדם הזורעת חושבת בחשק המעשה לצד המעשה כי יערב לו, ואין צריך לומר אם יתן עינו בכוס אחר או יחשוב במחשבות שלא במינו המהור וצא ולמד מבני חזקיה ע"ה (עין יעקב ברכות י ב) שיצאו ב' עובדי ע"ו לצד מחשבת המוליד בעממים, כי המחשבה באותו מצב בונה הבנין בנוגד, וזה לך עיקר גדול כי המזריעים הם הבונים לנפש הנולד, ואם תזרע בנקיון וטוהר קדיש משמא נחית, ואם תולד בו כל שהוא מחלק הרע דרך שם תכנס בחינת הרע ותעל צחנתו ובאשו, זה הכלל לא יתאוה לבחינת הרע אלא מינו וכל שאין בו מין רע כל עיקר לא תתאוה לדבר.

בנים קדושים לעולם כך יזכה להמשיך בזווגו נשמה קדושה בנין דמעלי וככל שמקדש עצמו מלמטה כך ממשיכים עליו רוח קדושה מלמעלה וכמו שכתב רבינו חיים בן עטר זיע"א בפירוש אור החיים על התורה עה"פ אשה כי תזריע וילדה זכר וז"ל: כי ב' יצירות באדם יצירת הרוח ויצירת הגוף. והנה בעת ההורעה אמרו ז"ל (זוהר קדושים פ א) כי כפי הכוונה אשר יכוין המזריע, ימשיך לרוע הנפש, אם יחשוב מחשבות רעות ומזוהמות ימשיך לטפה נפש טמאה, ואם יחשוב בטהרה ימשיך נפש קדושה, וצא ולמד (ברכות י. ד א) מבניו של הצדיק המופלא חזקיה המלך עליו השלום אשר נשא בת נביא ולצד שחשבה האשה בעבדי מרודך בלאדן המשיכה נפש רעה לב' בניה (סנהדרין קד א).

אם כן עיקר הלידה היא המשכת הנפש לעובר היא בשעת ההורעה, וקודם לה מלפניה, כי אחר הוצאת הזרע כבר קדם כח החושב שממנו יתהוה הזרע, והוא מאמר הכתוב כי תזריע וילדה מודיע הכתוב כי עיקר הלידה היא בשעת ההורעה שכאשר תזריע כבר ילדה והיה מה שהיה אם נפש טהורה אם לא ואין תקוה להפך מה שכבר הוא, ומעתה מה שיתעצם האדם בבחינת

בִּידֵיהָ הֵהוּא רוּחָא, וְאוֹדַע לֵיהּ, לְאֵן אֲתָר יִפְקוֹד לֵיהּ
 וּמוֹסַר בִּידֵיו אֶת אוֹתָהּ הַרוּחַ וּמוֹדִיעַ לוֹ לְאִיזָה מְקוּם יִמְסוֹר אוֹתוֹ. הִדָּא הוּא
 דְּכֹתִיב, (איוב ג) וְהִלִּילָה אָמַר הוֹרָה גֹבֵר. הִלִּילָה אָמַר
 לְהֵהוּא מְמַנָּא וְזוֹהוּ שְׁכָתוּב וְהִלִּילָה אָמַר הוֹרָה גֹבֵר וְסוּד הַכְּתוּב הַזֶּה הוּא הִלִּילָה
 שְׁהִיא הַמְלָכוֹת אָמַר לְמִמוֹנָה הֵהוּא שְׁהוּא גְבֵרִיאַל, הוֹרָה גֹבֵר מְפַלְגֵנִיא תֵּן
 הַרְיִין לְאוֹתוֹ פְּלוּנִי שְׁתַּתְּעֵבֵר אֶשְׁתוּ וְתִמְסוֹר לוֹ אֶת הַרוּחַ הַזֶּה, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא אֶפְקִיד לֵיהּ, לְהֵהוּא רוּחָא, כֹּל מַה דְּאַפְקִיד וְהָא
 אוֹקְמוּדֵיהּ וּמִצְוָה הַקְּב"ה לְאוֹתָהּ הַרוּחַ כֹּל מַה שְׁמִצְוָה קוֹדֵם בּוֹאוֹ לְמַעֲי אִימּוֹ וְכִמּוֹ

שֶׁאִמְרוּ בַּגְמְרָא (נדה ל:): שֶׁמִּשְׁבִּיעִים אוֹתוֹ תִּהְיֶה צְדִיק וְאֵל תִּהְיֶה רָשָׁע [קנא].

אור הרשב"י

בהם ירחים ואין בהם שנים, הוי אומר אלו ירחי לידה, ומלמדין אותם כל התורה כולה, שנאמר ויורני ויאמר לי יתמד דברי לבך שמור מצותי וחייה, ואומר בסוד אלוה עלי אהלי וכו', וכיון שבא לאויר העולם בא מלאך וכסרו על פיו ומשכחו כל התורה כולה, שנאמר לפתח חטאת רובין, ואינו יוצא משם עד שמשביעין אותו שנאמר כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון, כי לי תכרע כל יורדי עפר, תשבע כל לשון זה יום הלידה שנאמר נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה, ומה היא השבועה שמשביעין אותו, תהי צדיק ואל תהי רשע, ואפילו כל העולם כולו אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרשע, והוי יודע

[קנא] בגמרא נדה ל: דרש רבי שמלאי למה הולד דומה במעי אמו, לפנקס שמקופל ומונה, ודיו על שתי צדעיו, שתי אציליו על ב' ארכובותיו, וב' עקביו על ב' עגבותיו, וראשו מונה לו בין ברכיו, ופיו סתום וטבורו פתוח, ואוכל ממה שאמו אוכלת ושותה ממה שאמו שותה, ואינו מוציא רעי שמא יהרוג את אמו, וכיון שיצא לאויר העולם נפתח הסתום ונסתם הפתוח, שאלמלא כן אינו יכול להיות אפילו שעה אחת, ונר דלוק לו על ראשו, וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו, שנאמר בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך, ואל תתמה שהרי אדם ישן כאן ורואה חלום באספמיא, ואין לך ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותן הימים, שנאמר מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני, ואיזהו ימים שיש

הלימוד היומי

לע"נ חכם ששון עבדול עזיז בן ג'חלה זצ"ל

הרוח יורדת לעולם לבושה בצלם שמגן עליה מהחיצונים

בְּדִין אחר שמשביעים את הרוח **רוּחָא נְחָתָא, וְחַד צוּלְמָא עִמֶיהָ**

יורדת הרוח לעולם וצלם אחד שהוא לבוש דק רוחני היורד ומלביש אותה כדי

לשמור אותה מהחיצונים שלא יאחזו בה [קנב], **הָהוּא דְקָאִים בְּדִיוֹקְנֶיהָ**

לְעִילָא והוא צלם העומד בצורת דיוקנו של הגוף ושל הנשמה למעלה, **בְּהָהוּא**

צוּלְמָא אֲתַבְרִי בזה הצלם האדם נברא (ס"א אֲתַרְבִּי), **בְּהָהוּא צוּלְמָא**

אֲזִיל בְּהַאי עֲלָמָא ובזה הצלם האדם מהלך כאן בעולם כי הצלם הוא המחבר

בין הנשמה לגוף ואי אפשר לנשמה לשכון בגוף בלי הצלם הממצע ביניהם. **הָדָא הוּא**

דְּכַתִּיב וזהו שכתוב, (תהלים לט) **אֲנִי בְּצַלְמִי יִתְחַלֵּךְ אִישׁ** כי רק ע"י

הצלם מתהלך האדם בעולם הזה. **בְּעוֹד דְּהַאי צוּלְמָא אֲשַׁתְּכַח**

עִמֶיהָ דְּבַר נֶשׁ כי כל עוד הצלם נמצא עם האדם, **בְּצוּלְמָא דִּילֶיהָ**

קָאִים בְּהַאי עֲלָמָא בצלם זה הוא עומד ומתקיים בעולם אבל כאשר הוא

מסתלק אז כתוב 'ונסו הצללים' ומסתלק האדם לבית עולמו, **דְּמַתְחַבְרָאן**

בְּחָדָא (ס"א אֲשַׁתְּכַח עִמֶיהָ בְּרִנֵּשׁ קָאִים בְּהַאי עֲלָמָא וְתַרְיַן אֵינּוֹן דְּמַתְחַבְרָן בְּחָדָא),

אור הרשב"י

הנקרא הבל דגרמי שהם הניצוצין שירדו עם הכלים שנשברו וכו', ולא נתנו המצות אלא לצרף ולברר וללבן הצלמים וגם הכלים, ולהסיר מהם הקלי' וכו', ואז אחר מות האדם שהוא הכלים האלו מתלבש הצלם ההוא בכלים ההם האחרים הראויין לו האמיתיים הנקרא לבושי האדם שבג"ע הארץ ושבג"ע העליון ושבכל עולם ועולם ע"ש.

שהקב"ה טהור, ומשרתיו טהורים, ונשמה שנתן כך טהורה היא, אם אתה משמרה בטהרה מוטב ואם לאו הריני נוטלה ממך. [קנב] ומבואר בעין היים שכ"ו פ"א ובשער הכונות דרושי סוכות דרוש ז שצלם זה הוא נעשה מן רפ"ח ניצוצין שנשארו בתוך הכלים שנשתברו הנקרא הבל דגרמי וכו' וכל המצות הן לתקן בחי' הכלים והצלמים

הלימוד היומי

לע"נ חכם ששון עבדול עזיז בן ג'חלה זצ"ל

ושני צלמים הם המתחברים כאחד כי יש לנשמה גם 'צללים' הנעשים מחותם היסוד דנוק'
 המלבישים לנשמה יחד עם הצלם **וּשְׁלֹמָה מְלָכָא אֶזְהָר לְבָנֵי נֶשָׁא**
וְאָמַר ושלמה המלך הזהיר את בני האדם ואמר, (שיר השירים ב) **עַד שִׁיפוּחַ**
הַיּוֹם שיעברו ימי האדם **וְנָסוּ הַצִּלְלִים**, תְּרִי ויסתלקו ממנו הצללים שזה
 מורה שהגיע זמנו והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה ואמר צללים שהם שתיים כי הם
 הצלם והצללים כאחד.

ע"י כשפים יכול האדם לצאת מרשות קוב"ה ולהדבק בסט"א

וּבְסִפְרָא דְחַרְשֵׁין דְּאַשְׁמַדַּאי אֲשֶׁבְחָנָא ובספר המכשפים של

אשמדאי ראש השדים מצאנו שכתוב **דְּאִינוּן דִּידְרַעֵי** (ס"א דב'עו)

לְחַרְשָׁא חַרְשֵׁין מְסִטֵר שְׁמַאלָא, וְלֵאתִּדְבָקָא בְּהוּ שְׁאוּתָם

שרוצים לעשות כשפים מצד השמאל והקלי' ולהתדבק בסט"א, **יְקוּם לְנַהוּרָא**

דְּשַׁרְגָּא אוּ בְּאַתֵּר דִּיתְחֻזוּן אִינוּן צוּלְמִין דִּילִיָּה יקום לאור

הנר או לאור הלבנה שזה מקום שנראים הצללים שלו, **וְיִימָא אִינוּן מְלִין**

דְּמַתְתְּקִי לְאִינוּן חַרְשֵׁין ויאמר את הדברים שנתקנו לומר לאותם כשפים,

וְיִקְרִי לוּן, לְאִינוּן סְטֵרִין מְסִאֲבִין, בְּשִׁמְהֵן מְסִאֲבִין

דִּילְהוּן ויקרא להם לאותם כוחות הטומאה בשמות הטומאה שלהם, **וְיִזְמִין** (ויזמין)

צוּלְמִין דִּילִיָּה לְאִינוּן דְּקֵאֲרִי ויזמין את הצלמים שלו לאותם הכוחות

הטמאים ויתן להם רשות להתלבש בצלמים שלו, **וְיִימָא דְּהוּא אֶתְתְּקֵן**

בְּרַעוּתִיָּה לְהוּ לְפָקוּדֵיָּהוּ ויאמר שהוא מתוקן מוכן ומזומן ברצונו הטוב